

נה:

עין משפט
גר מצוה

החליל פרק חמישי סוכה

מסורת הש"ס

(6) [מסופק פ"ד הי"ט],
(7) [ג"ל אלוהי] (3) [מזיק
ח' ד' (4) [מפסחים 65].

תורה הור השלם
1. וכי יבא הלוי נאמרו
שעריך מקל ישראל
אשר הוא גוי שם ויבא
בכל אות נפשו אל
המקום אשר יברך ה'
דברים יח 1

מוסף רש"י
כנגד שבעים אומות.
שמתעשרים והולכים. סתם
נלה היא לנס. וימי
התקדש היו מניעים עליהם
מן הימים. ובמדין 65
י"ח. כנגד אומות הרגל.
כנגד יספאל. ועם כו. 10.

רבנו הגאון (השער)
כ"כ. מתני' בשלשה
פרקים בשנה היו כל
המשמרות שחן באימורי
רגלים ובחילוק כ"ו. ש"ם
דלית למשטר הקצוב
בהראו שבוע. לא באימורי
הרגלים ולא בחלום הפנים.
אלא אחת מן המשמרות
כולן. ובעצרת נמי. שתי
הלחם לכ"ד משמרות היו
מתחלקות. ואב"י לראש
המשמרות הא לך מצה
יהיו מן לחם הפנים.
והא לך חמץ דהוא משתי
הלחם. פי' אימורי הרגלים.
האמור בקרבנות הרגלים.
בזמן תעשר צבור וביצא
בו דתנו ביה דאנאלין
לכ"ד כהנה לפנים מן
הקלעין. וכן כל חובות
הבאות מחמת הרגל ברגל.
אלא עליות. דבמה ניתנו.
והיינו דאמר ר' חסדא
מאי אימורי. מה שאמור
ברגלים. והלמוד מבי יבא
הלוי מאחר וגי' ושרת
בשם ה' גי'. בשעה שחילן
בנשים פתח אחר. ושרת.
והלמוד דלחם הפנים.

ובחילוק לחם הפנים. דוקא בחילוק שחן אבל סילוקו
וסידורו והקטרת הבזיך למשמר הקצוב דהכי תניא
במסופקא לחם הפנים עזרתו נמשמר הקצוב ואכילתו בכל המשמרות
ליה חלק כחלק יאכלו משמע
מתני' איום טוב הראשון של חג היו שם
י"ג פרים אילים שנים ושעיר אחד נשתתירו
שם י"ד כבשים לשמונה משמרות ביום
ראשון ששה מקריבין שנים שנים והשאר
אחד אחד בשני חמשה מקריבין שנים שנים
והשאר אחד אחד בשלישי ד' מקריבין
שנים שנים והשאר אחד אחד ברביעי
שלושה מקריבין שנים שנים והשאר אחד
אחד בחמישי שנים מקריבין שנים שנים
והשאר אחד אחד בששי אחד אחד בשמיני
חזרו לפיים כבדגלים אמרו מי שהקריב
פרים היום לא יקריב למחר אלא חזרין
חלילה: **גמ'** נימא מתני' רבי היא ולא רבנן
דתניא פר הבא בשמיני בתחילה מפסין עליו דברי רבי וחכמים אומרים
אחת משתי משמרות דלא שלשו בפרים עושה אותו אפילו תימא רבנן
אטו שתי משמרות לא אפסו בעי כמאן אולא הא דתניא איכל המשמרות
שונות ומשלשות חוץ משני משמרות ששונות ואין משלשות נימא רבי ולא
רבי אפי' תימא היום מאי לא שלשו בפרי החג ומאי קמ"ל הא קמ"ל
מי שהקריב פרים היום לא יקריב למחר אלא חזרין חלילה א"ר (אליעזר)
הני שבעים פרים כנגד מי כנגד שבעים אומות פר יחידי למה כנגד אומה
יחודה מושל למלך בשר ודם שאמר לעבדיו עשו לי סעודה גדולה ליום
אחרון אמר לאוהבו עשה לי סעודה קטנה כדי שאהנה ממך א"ר יוחנן
אוי להם לעובדי כוכבים שאבדו ואין יודעין מה שאבדו בזמן שבהמ"ק
קיים מזבח מכפר עליהן ועכשיו מי מכפר עליהן: **מתני'** י' בשלשה
פרקים בשנה היו כל משמרות שוות באימורי הרגלים ובחילוק לחם
הפנים בעצרת אומר לו הילך מצה הילך חמץ הישמור שזמנו קבוע
הוא מקריב תמידין נדרים ונדרות ושאר קרבנות צבור ומקריב את
הכל: **גמ'** אימורי הרגלים של גבוה ניתנו אמר רב חסדא מה שאמור ברגלים
ת"ר מנין שכל המשמרות שוות באימורי הרגלים ת"ל יבא בכל אות
נפשו ושרת יבול אף בשאר ימות השנה כן תלמוד לומר מאחד שעריך
לא אמרתי אלא י' בשעה שכל ישראל נכנסין בשער אחד: ובחילוק לחם
הפנים כו': תנו רבנן ימנין שכל המשמרות שוות בחילוק לחם הפנים
תלמוד

שקדוהו דבזכי הימים (א מד) יהיוצב ראשון ואחריו ידעיה חרים כו' כולן כמות שהן סדורים נשמירו עשתי עשרה אחרות
לאלים ולכבשים למחרת היו שנים עשר פרים ומקריבין אותן הנ' י"א משמרות וחזר יהיוצב ומקריב אחד נמלא ששה יהיוצב
לבדו בשלישי היו אחד עשר פרים והקריבום י"א משמרות שאחרי יהיוצב נמלא ששנו י"ב משמרות נרדעיה היו עשרה פרים
הקריבום עשרה משמרות שלאחריהם היו ששנו נמלאו כ"ב משמרות שונות בחמישי טעשה פרים שתי משמרות האחרות הקריבו
שנים מהן און וחזר יהיוצב ושש משמרות שלאחריו והקריבו שבעה פרים ששילשו שבעה משמרות נשתי משמרות והקריבום
השמונה שלאחריהם היו ט"ו משמרות ששילשו נשבעיה שבעה פרים לשבעה משמרות נמלאו כולן משלשות חוץ משתיים
האחרות: **גמ'** למה מפסין. דקתני בשמיני חזורים לפיים כבדגלים וקא סלקא דעמיה דכל המשמרות בלות ומפסות רבי היא ולא
רבנן: **כתחילה מפסין עליו.** כל המשמרות כאלו הוא מחילת קרבנות ולא אמרין ליקרבו חד מהן שלא שילשו: **לאו אפסו בעי.** בין
שתייה אחת מהן תוכה כו' ודלמא הוא פיים דקאמר מתני' בין שתייה אחת מהן לא תנן זיה בתחילה: **מאי קמ"ל.** וכי מניינא אחת
לאגמרינן שכן עולה השחבון כשחזרין חלילה: ומשני קמ"ל מאי דלשמעינן נמי מגא דמתנינן מי שהיה מקריב פרים היום כו':
שבעים פרים. פרי החג שבעים הם חוץ משל שמיני כנגד שבעים אומות לכפר עליהם שירדו גשמים בכל העולם לפי שנידונין
חגם על המים: **פר יחידי.** של שמיני: **שאהנה מתך.** אין לי הנייה וקורת רוח בשל אלו אלא בשלך: **מתני' כג'**
פרקים. בשלשה רגלים: **כאימורי רגלים.** בערות של עליות ונחמה ושוק של שלמי חגיגה הנבואה מחמת הרגל ובגמרא מפרש
מאי לשון אימורים דקתני: **ובחילוק לחם הפנים.** אם אירעה שנת כרגל שבעה משלוקין אותו ומסדרין לחם אחר תחמו כדכתיב
(ויקרא לד) ביום השבת יערכנו: **ובעלמס.** כשארע שבת ויש בו חילוק חמץ דשתי הלחם וחילוק לחם הפנים שהוא מזה כדאמרין
בכל המנחות בלות מזה (נמחות דף נ"ב): **אומר לו.** לכל אחד כשנתנין לו חלקו הילך מזה וכשנתנין לו בשמי הלחם אומרים לו הילך
חמץ לפי שאין חולקים קרבן כנגד קרבן אלא מכל אחד חלקו כדקיימא לן בקידושין (דף ע"ג.) ובנמחות (דף ע"ג.) מלכל בני אהרן מהיה
ולפיכך מודיעים אותו: **שמר שזמנו קבוע.** שהיה משמש שבת זו שרגל חל במוכה: **מקריב תמידין.** שהרי אינם שבתים
הרגל: **והוא מקריב אס הכל.** כגמרא (ט"ו.) מפרש לאחיו מאי: **גמ' אימורין דכבוס ניתנו.** ומאי שוות איכא: **כמה שאמור ברגלים.**
בחילוק קרבנות האמורים כרגל הראשון להחלק כגון חזה ושוק של שלמי חגיגה של כל יחיד ויחיד ועזרת של עליות ראייה ומוספי
לכזו ושערי חטאות: **ובא בכל אות נפשו ושרת בכל אחיו.** שאין המשמר מעבד עליו ויחין דוכה בעבודתו וזכה בחילתו דכתיב (ויקרא ו)
לכהן המקריב אותה לו תהיה וכן"ד מקומות נקראו כהנים לויים: **ה'ל מאחד שעריך.** רישיה דקרא וכי יבא הלוי מחלק שעריך ודרש
ליה הכי כמו בלחם שעריך כשכל ישראל נכנסין בשער אחד כלומר בעיר אחת: **מנין שכל המשמרות שוות.** כרגל פרים לחם הפנים:
תלמוד

רבנו הגאון (השער)
כ"כ. מתני' בשלשה
פרקים בשנה היו כל
המשמרות שחן באימורי
רגלים ובחילוק כ"ו. ש"ם
דלית למשטר הקצוב
בהראו שבוע. לא באימורי
הרגלים ולא בחלום הפנים.
אלא אחת מן המשמרות
כולן. ובעצרת נמי. שתי
הלחם לכ"ד משמרות היו
מתחלקות. ואב"י לראש
המשמרות הא לך מצה
יהיו מן לחם הפנים.
והא לך חמץ דהוא משתי
הלחם. פי' אימורי הרגלים.
האמור בקרבנות הרגלים.
בזמן תעשר צבור וביצא
בו דתנו ביה דאנאלין
לכ"ד כהנה לפנים מן
הקלעין. וכן כל חובות
הבאות מחמת הרגל ברגל.
אלא עליות. דבמה ניתנו.
והיינו דאמר ר' חסדא
מאי אימורי. מה שאמור
ברגלים. והלמוד מבי יבא
הלוי מאחר וגי' ושרת
בשם ה' גי'. בשעה שחילן
בנשים פתח אחר. ושרת.
והלמוד דלחם הפנים.

רבנו הגאון (השער)
כ"כ. מתני' בשלשה
פרקים בשנה היו כל
המשמרות שחן באימורי
רגלים ובחילוק כ"ו. ש"ם
דלית למשטר הקצוב
בהראו שבוע. לא באימורי
הרגלים ולא בחלום הפנים.
אלא אחת מן המשמרות
כולן. ובעצרת נמי. שתי
הלחם לכ"ד משמרות היו
מתחלקות. ואב"י לראש
המשמרות הא לך מצה
יהיו מן לחם הפנים.
והא לך חמץ דהוא משתי
הלחם. פי' אימורי הרגלים.
האמור בקרבנות הרגלים.
בזמן תעשר צבור וביצא
בו דתנו ביה דאנאלין
לכ"ד כהנה לפנים מן
הקלעין. וכן כל חובות
הבאות מחמת הרגל ברגל.
אלא עליות. דבמה ניתנו.
והיינו דאמר ר' חסדא
מאי אימורי. מה שאמור
ברגלים. והלמוד מבי יבא
הלוי מאחר וגי' ושרת
בשם ה' גי'. בשעה שחילן
בנשים פתח אחר. ושרת.
והלמוד דלחם הפנים.

רבנו הגאון (השער)
כ"כ. מתני' בשלשה
פרקים בשנה היו כל
המשמרות שחן באימורי
רגלים ובחילוק כ"ו. ש"ם
דלית למשטר הקצוב
בהראו שבוע. לא באימורי
הרגלים ולא בחלום הפנים.
אלא אחת מן המשמרות
כולן. ובעצרת נמי. שתי
הלחם לכ"ד משמרות היו
מתחלקות. ואב"י לראש
המשמרות הא לך מצה
יהיו מן לחם הפנים.
והא לך חמץ דהוא משתי
הלחם. פי' אימורי הרגלים.
האמור בקרבנות הרגלים.
בזמן תעשר צבור וביצא
בו דתנו ביה דאנאלין
לכ"ד כהנה לפנים מן
הקלעין. וכן כל חובות
הבאות מחמת הרגל ברגל.
אלא עליות. דבמה ניתנו.
והיינו דאמר ר' חסדא
מאי אימורי. מה שאמור
ברגלים. והלמוד מבי יבא
הלוי מאחר וגי' ושרת
בשם ה' גי'. בשעה שחילן
בנשים פתח אחר. ושרת.
והלמוד דלחם הפנים.

רבנו הגאון (השער)
כ"כ. מתני' בשלשה
פרקים בשנה היו כל
המשמרות שחן באימורי
רגלים ובחילוק כ"ו. ש"ם
דלית למשטר הקצוב
בהראו שבוע. לא באימורי
הרגלים ולא בחלום הפנים.
אלא אחת מן המשמרות
כולן. ובעצרת נמי. שתי
הלחם לכ"ד משמרות היו
מתחלקות. ואב"י לראש
המשמרות הא לך מצה
יהיו מן לחם הפנים.
והא לך חמץ דהוא משתי
הלחם. פי' אימורי הרגלים.
האמור בקרבנות הרגלים.
בזמן תעשר צבור וביצא
בו דתנו ביה דאנאלין
לכ"ד כהנה לפנים מן
הקלעין. וכן כל חובות
הבאות מחמת הרגל ברגל.
אלא עליות. דבמה ניתנו.
והיינו דאמר ר' חסדא
מאי אימורי. מה שאמור
ברגלים. והלמוד מבי יבא
הלוי מאחר וגי' ושרת
בשם ה' גי'. בשעה שחילן
בנשים פתח אחר. ושרת.
והלמוד דלחם הפנים.

רבנו הגאון (השער)
כ"כ. מתני' בשלשה
פרקים בשנה היו כל
המשמרות שחן באימורי
רגלים ובחילוק כ"ו. ש"ם
דלית למשטר הקצוב
בהראו שבוע. לא באימורי
הרגלים ולא בחלום הפנים.
אלא אחת מן המשמרות
כולן. ובעצרת נמי. שתי
הלחם לכ"ד משמרות היו
מתחלקות. ואב"י לראש
המשמרות הא לך מצה
יהיו מן לחם הפנים.
והא לך חמץ דהוא משתי
הלחם. פי' אימורי הרגלים.
האמור בקרבנות הרגלים.
בזמן תעשר צבור וביצא
בו דתנו ביה דאנאלין
לכ"ד כהנה לפנים מן
הקלעין. וכן כל חובות
הבאות מחמת הרגל ברגל.
אלא עליות. דבמה ניתנו.
והיינו דאמר ר' חסדא
מאי אימורי. מה שאמור
ברגלים. והלמוד מבי יבא
הלוי מאחר וגי' ושרת
בשם ה' גי'. בשעה שחילן
בנשים פתח אחר. ושרת.
והלמוד דלחם הפנים.

רבנו הגאון (השער)
כ"כ. מתני' בשלשה
פרקים בשנה היו כל
המשמרות שחן באימורי
רגלים ובחילוק כ"ו. ש"ם
דלית למשטר הקצוב
בהראו שבוע. לא באימורי
הרגלים ולא בחלום הפנים.
אלא אחת מן המשמרות
כולן. ובעצרת נמי. שתי
הלחם לכ"ד משמרות היו
מתחלקות. ואב"י לראש
המשמרות הא לך מצה
יהיו מן לחם הפנים.
והא לך חמץ דהוא משתי
הלחם. פי' אימורי הרגלים.
האמור בקרבנות הרגלים.
בזמן תעשר צבור וביצא
בו דתנו ביה דאנאלין
לכ"ד כהנה לפנים מן
הקלעין. וכן כל חובות
הבאות מחמת הרגל ברגל.
אלא עליות. דבמה ניתנו.
והיינו דאמר ר' חסדא
מאי אימורי. מה שאמור
ברגלים. והלמוד מבי יבא
הלוי מאחר וגי' ושרת
בשם ה' גי'. בשעה שחילן
בנשים פתח אחר. ושרת.
והלמוד דלחם הפנים.

רבנו הגאון (השער)
כ"כ. מתני' בשלשה
פרקים בשנה היו כל
המשמרות שחן באימורי
רגלים ובחילוק כ"ו. ש"ם
דלית למשטר הקצוב
בהראו שבוע. לא באימורי
הרגלים ולא בחלום הפנים.
אלא אחת מן המשמרות
כולן. ובעצרת נמי. שתי
הלחם לכ"ד משמרות היו
מתחלקות. ואב"י לראש
המשמרות הא לך מצה
יהיו מן לחם הפנים.
והא לך חמץ דהוא משתי
הלחם. פי' אימורי הרגלים.
האמור בקרבנות הרגלים.
בזמן תעשר צבור וביצא
בו דתנו ביה דאנאלין
לכ"ד כהנה לפנים מן
הקלעין. וכן כל חובות
הבאות מחמת הרגל ברגל.
אלא עליות. דבמה ניתנו.
והיינו דאמר ר' חסדא
מאי אימורי. מה שאמור
ברגלים. והלמוד מבי יבא
הלוי מאחר וגי' ושרת
בשם ה' גי'. בשעה שחילן
בנשים פתח אחר. ושרת.
והלמוד דלחם הפנים.